

Blik op Marokkaanse strijders

Leerlingen basisscholen wonen herdenking in Kapelle bij.

door **Annemieke Kooper**

KAPELLE - Met de lippen stijf op elkaar loopt Charlie (11) naar de Franse begraafplaats in het Zeeuwse Kapelle. Stil moet ze zijn, want dat is respectvol tegenover de negentien Marokkanen die hier begraven liggen, heeft de tiener op school geleerd.

„Dat is belangrijk, Marokkanen krijgen altijd overal de schuld van”, fluistert Charlie. „Maar omdat ik nu met ze kan praten, weet ik dat ze eigenlijk heel leuk en gezellig zijn.” Charlie is een van de tien leerlingen van de katholieke basisschool Paschalis uit Den Haag die de jaarlijkse herdenking van slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog in Kapelle bijwoont. Samen met nog negentien leerlingen van de islamitische basisschool Yunus Emre, ook uit Den Haag, staat ze deze woensdag stil bij de rol die Marokkanen daarin hebben gespeeld.

Doel van de bijeenkomst, die ook enkele honderden andere geïnteresseerden trok, is Marokkanen en Nederlanders hun gemeenschappelijke geschiedenis te laten zien. Zo vochten ruim honderdduizend Marokkanen in de oorlog met het Franse leger mee voor de bevrijding van Nederland. Maar weinig mensen weten dat.

Beide scholen hopen dat de twee groepen zo leren meer respect voor elkaar op te brengen en dat de beeldvorming over Marokkanen minder negatief wordt. Dat is nodig, zegt Issam (13), leerling op het Yunus Emre. „Op televisie la-

Leerlingen van een islamitische en katholieke basisschool uit Den Haag herdachten gisteren gezamenlijk de Marokkaanse soldaten die in de Tweede Wereldoorlog sneuvelden.
foto Ronald den Dekker

ten ze zien wat een aantal Marokkanen verkeerd doet. Dan beschuldigt iedereen ons. Terwijl we helemaal niks hebben gedaan.”

‘Nu weet ik dat Marokkanen eigenlijk heel leuk en gezellig zijn’

Geheel volgens de wens van staatssecretaris Jet Bussemaker (VWS), die onlangs voorstelde om meer aandacht te besteden aan de rol van allochtonen bij de bevrijding, lijkt 4 mei in Kapelle te opnieuw tot leven te komen.

De scholieren zijn het volledig eens met de staatssecretaris: „We

mogen best wat meer aan de Marokkanen en onze voorouders denken en iedereen bij zo’n herdenking betrekken”, zeggen ze. „Jederen hoort erbij.” Daarom wappert op de begraafplaats naast de Franse en Nederlandse vlag ook het rode Marokkaanse dundoek. Ook wordt tijdens de plechtigheid het Marokkaanse volkslied gespeeld. Muisstil, soms giechelend, kijken de leerlingen naar het schouwspel. Een stille tocht naar de begraafplaats, veteranen in vol ornaat en mensen die kransen leggen bij het monument. „Saai? Nee, helemaal niet”, zegt Charlie terwijl ze een gaap niet kan onderdrukken. Ook de Marokkaanse Rajae (12), leerling op Yunus Emre, zegt zich uit-

stekend te vermaken. „Ik leer veel”, zegt ze verlegen. „Ik wist helemaal niet dat Marokkanen meevochten in de oorlog. Het is goed dat er een katholieke school bij is. Die wisten er nog minder van dan wij.” Naarmate de middag vordert, slaat de ingetogen sfeer om in uitgelatenheid, alsof het middagje Kapelle een gezellig schoolreisje is. De leerlingen hebben duidelijk moeite de aandacht erbij te houden. Groepjes jongens keten en praten luidruchtig. Eentje neemt met zijn mobieltje de muziek van het orkest op en speelt het deuntje nog eens af. „Ach”, verzucht Issam. „Het moet natuurlijk ook gezellig zijn. Spelenderwijs leren, dat werkt toch het best.”

